

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (veliki senat)

z dne 1. avgusta 2022 *

„Pritožba – Intervencija – Državne pomoči – Shema pomoči, ki jo je izvajala Kraljevina Belgija – Dopustitev intervencij v okviru pritožbenega postopka zoper sodbo Splošnega sodišča – Razveljavitev odločitve Splošnega sodišča – Vrnitev zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču – Odločitev Splošnega sodišča, da se pisna stališča glede sodbe o tej vrnitvi, ki jih je predložil intervenient v pritožbenem postopku, ne vložijo v spis zadeve – Implicitna odločitev Splošnega sodišča o zavrnitvi priznanja intervenienta v pritožbenem postopku kot intervenienta pred Splošnim sodiščem – Dopustnost pritožbe – Status intervenienta v pritožbenem postopku kot intervenienta pred Splošnim sodiščem“

V zadevi C-31/22 P(I),

zaradi pritožbe na podlagi člena 57, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 10. januarja 2022,

Atlas Copco Airpower NV s sedežem v Antwerpnu (Belgija),

Atlas Copco AB s sedežem v Nacki (Švedska),

ki ju zastopajo A. von Bonin, Rechtsanwalt, O. W. Brouwer, A. Pliego Selie in T. C. van Helfteren, advocaten,

pritožnici,

drugi stranki v postopku sta

Magnetrol International NV s sedežem v Zeleju (Belgija), ki jo zastopata H. Gilliams in L. Goossens, advocaten,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopata P.-J. Loewenthal in F. Tomat, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, L. Bay Larsen (poročevalec), podpredsednik, A. Arabadjiev, C. Lycourgos, E. Regan, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, predsedniki senatov, in I. Ziemele, predsednica

* Jezik postopka: angleščina.

senata, M. Ilešič, P. G. Xuereb, N. Piçarra, sodniki, L. S. Rossi, sodnica, A. Kumin, N. Wahl, sodnika, in O. Spineanu-Matei, sodnica,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. julija 2022

sprejema naslednji

Sklep

- 1 Družbi Atlas Copco Airpower NV in Atlas Copco AB s pritožbo predlagata razveljavitev odločitve Splošnega sodišča Evropske unije z dne 6. decembra 2021, s katero jima je to zavrnilo priznanje statusa intervenientk v zadevi T-263/16 RENV in v spis te zadeve ni vložilo pisnih stališč, ki sta jih predložili v zvezi z ugotovitvami, ki jih je treba izpeljati iz sodbe Sodišča z dne 16. septembra 2021, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), za rešitev spora v navedeni zadevi (v nadaljevanju: izpodbijana odločitev).

Pravni okvir

- 2 Člen 1(3)(c) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da v navedenem poslovniku izraza „stranka“ in „stranke“, če ni drugače navedeno, označujeta vse stranke v postopku, vključno z intervenienti.
- 3 Člen 60 Poslovnika določa, da se procesni roki zaradi oddaljenosti podaljšajo za enkratno obdobje desetih dni.
- 4 Člen 79 Poslovnika določa:
„V Uradnem listu Evropske unije se objavi obvestilo, v katerem se navedejo dan vložitve začetne vloge, imena glavnih strank, predlogi iz vloge ter navajani razlogi in bistvene trditve.“
- 5 Členi od 142 do 145 tega poslovnika določajo pravila, ki urejajo intervencijo pred Splošnim sodiščem.
- 6 Člen 143(1) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da se „[p]redlog za intervencijo [...] vloži v šestih tednih od objave obvestila iz člena 79“.
- 7 Člen 215 Poslovnika določa:
„Če Sodišče razveljavi sodbo ali sklep Splošnega sodišča in slednjemu vrne zadevo v razsojanje, se postopek pred Splošnim sodiščem začne z odločbo, s katero je bila zadeva vrnjena v razsojanje.“

8 Člen 217 navedenega poslovnika se glasi:

„1. Če je pisni postopek o vsebini zadeve pred Splošnim sodiščem že končan, ko je Sodišče naknadno razveljavilo odločbo, lahko stranke v postopku pred Splošnim sodiščem v dveh mesecih od vročitve odločbe Sodišča predložijo pisna stališča v zvezi z ugotovitvami, ki jih je treba za rešitev spora izpeljati iz odločbe Sodišča. Tega roka ni mogoče podaljšati.

[...]

3. Če okoliščine to upravičujejo, lahko predsednik dovoli vložitev dodatnih pisnih stališč.“

9 Člen 219 istega poslovnika določa:

„Splošno sodišče odloči o stroških postopkov pred Splošnim sodiščem in o stroških pritožbenega postopka pred Sodiščem.“

Dejansko stanje

10 S Sklepom (EU) 2016/1699 z dne 11. januarja 2016 o shemi državne pomoči v zvezi z oprostitvijo presežnega dobička SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ki jo je izvedla Belgija (UL 2016, L 260, str. 61; v nadaljevanju: sporni sklep), je Evropska komisija ugotovila, da nekatere oprostitve, ki jih je odobrila Kraljevina Belgija, pomenijo shemo pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, ki ni združljiva z notranjim trgov in je bila izvedena v nasprotju s členom 108(3) PDEU. Komisija je obenem odredila, da je treba tako dodeljene pomoči izterjati od prejemnikov, katerih dokončni seznam je morala Kraljevina Belgija pripraviti naknadno.

Postopek pred Splošnim sodiščem in Sodiščem ter izpodbijana odločitev

11 Kraljevina Belgija in družba Magnetrol International NV sta 22. marca oziroma 25. maja 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbi za razglasitev ničnosti spornega sklepa, vpisani pod številka T-131/16 in T-263/16.

12 Družbi Atlas Copco Airpower in Atlas Copco sta 31. maja 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo za razglasitev ničnosti navedenega sklepa, ki je bila vpisana pod številko T-278/16.

13 Sodni tajnik Splošnega sodišča ju je z dopisom z dne 20. februarja 2018 obvestil, da je predsednik senata Splošnega sodišča, ki obravnava zadevo, odločil, da prekine postopek v zadevi T-278/16 do rešitve spora v zadevah T-131/16 in T-263/16.

14 Predsednik sedmega razširjenega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 17. maja 2018 odločil, da se zadevi T-131/16 in T-263/16 združita za ustni del postopka in izdajo skupne končne sodbe.

15 Splošno sodišče je s sodbo z dne 14. februarja 2019, Belgija in Magnetrol International/Komisija (T-131/16 in T-263/16, EU:T:2019:91), sporni sklep razglasilo za ničen.

16 Komisija je 24. aprila 2019 vložila pritožbo zoper to sodbo. Ta pritožba je bila vpisana pod številko C-337/19 P.

- 17 Predsednik Sodišča je s sklepoma z dne 15. oktobra 2019, Komisija/Belgija in Magnetrol International, dovolil intervencijo družb Anheuser-Busch InBev SA/NV, Ampar BVBA, Atlas Copco Airpower in Atlas Copco (C-337/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:909) ter družb Soudal NV in Esko-Graphics BVBA (C-337/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:915) v podporo predlogom družbe Magnetrol International.
- 18 Sodišče je s sodbo z dne 16. septembra 2021, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741):
- razveljavilo sodbo Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019, Belgija in Magnetrol International/Komisija (T-131/16 in T-263/16, EU:T:2019:91);
 - zavrnilo prvi in drugi tožbeni razlog v zadevi T-131/16 ter prvi tožbeni razlog in prvi del tretjega tožbenega razloga v zadevi T-263/16;
 - zadevo vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o tretjem, četrtem in petem tožbenem razlogu v zadevi T-131/16 ter drugem tožbenem razlogu, drugem in tretjem delu tretjega tožbenega razloga ter četrtem tožbenem razlogu v zadevi T-263/16, in
 - pridržalo odločitev o stroških.
- 19 Družbi Atlas Copco Airpower in Atlas Copco sta 25. novembra 2021 na podlagi člena 217 Poslovnika Splošnega sodišča Splošnemu sodišču predložili stališča o ugotovitvah, ki jih je treba izpeljati iz sodbe z dne 16. septembra 2021, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), za rešitev spora v zadevi T-263/16 RENV (v nadaljevanju: zadevna stališča).
- 20 Sodni tajnik Splošnega sodišča je z dopisom z dne 6. decembra 2021, ki je bil družbama Atlas Copco Airpower in Atlas Copco vročen 17. decembra 2021, obvestil, da je predsednik senata Splošnega sodišča, ki obravnava zadevo, odločil, da teh stališč ne vloži v spis, ker niso dokument, določen s Poslovníkom Splošnega sodišča.
- 21 Družbi Atlas Copco Airpower in Atlas Copco sta z dopisom z dne 29. decembra 2021, naslovljenim na predsednika Splošnega sodišča in njegove člane, ob sklicevanju na sklep predsednika Sodišča z dne 15. oktobra 2019, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:909), in na sodno prakso Splošnega sodišča predlagali, na eni strani, popravek „napake“ tega sodišča in, na drugi strani, potrditev njunega statusa intervenientk pred Splošnim sodiščem, pri čemer sta zaprosili za odgovor v petih dneh.

Predlogi strank

- 22 Družbi Atlas Copco Airpower in Atlas Copco Sodišču predlagata, naj:
- izpodbijano odločitev razveljavi in
 - ugotovi, da pritožnici v zadevi T-263/16 RENV ohranita status intervenientk po tem, ko je Sodišče to zadevo vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču.

- 23 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - družbama Atlas Copco Airpower in Atlas Copco naloži plačilo stroškov.
- 24 Družba Magnetrol International, ne da bi formalno predložila stališča, meni, da mora Sodišče družbama Atlas Copco Airpower in Atlas Copco potrditi status intervenientk v zadevi T-263/16 RENV.

Pritožba

Dopustnost pritožbe

Trditve

- 25 Komisija se sklicuje na nedopustnost pritožbe.
- 26 Navaja, da čeprav člen 57, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije določa, da lahko vsaka oseba, katere predlog za intervencijo se zavrne, vloži pritožbo zoper odločitev Splošnega sodišča o zavrnitvi tega predloga za intervencijo, pritožnici v obravnavanem primeru pri Splošnem sodišču nista vložili predloga za intervencijo.
- 27 Splošno sodišče naj bi sprejelo le eno odločitev, in sicer, da se zadevna stališča ne vložijo v spis zadeve T-263/16 RENV. Pritožba pa naj ne bi bila usmerjena zoper to odločitev. Poleg tega naj taka odločitev ne bi spadala med odločitve iz členov 56 in 57 Statuta Sodišča Evropske unije in naj zato ne bi mogla biti predmet pritožbe.
- 28 Namen te pritožbe naj bi bil v resnici zaobiti odločitev predsednika senata Splošnega sodišča, ki obravnava zadevo, da prekine postopek v zadevi T-278/16 do rešitve spora v zadevah T-131/16 in T-263/16, čeprav naj ta odločitev tako ne bi mogla biti predmet pritožbe. Tveganje takega izogibanja naj bi bilo navedeno že v točki 19 sklepa predsednika Sodišča z dne 10. septembra 2019, Svet/K. Chrysostomides & Co. in drugi (C-597/18 P, neobjavljen, EU:C:2019:743), pri preučitvi predloga za intervencijo, ki ga je pritožnica vložila v prekinjeni zadevi po opredelitvi nekaterih zadev za „pilotne“ zadeve.
- 29 Odločitev Splošnega sodišča, da v spis zadeve T-263/16 RENV ne vloži zadevnih stališč, po mnenju družb Atlas Copco Airpower in Atlas Copco pomeni zavrnitev priznanja njunega statusa intervenientk v tej zadevi in s tem zavrnitev, zoper katero je mogoče vložiti pritožbo na podlagi člena 57, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije.

Presoja

- 30 Najprej je treba za preizkus dopustnosti pritožbe določiti obseg odločitve, ki jo vsebuje dopis sodnega tajnika Splošnega sodišča z dne 6. decembra 2021.

- 31 V zvezi s tem je treba poudariti, da člen 217(1) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da če Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča in temu vrne zadevo v razsojanje po tem, ko je bil pisni postopek o vsebini končan pred navedenim sodiščem, lahko stranke v postopku pred Splošnim sodiščem v dveh mesecih od vročitve odločbe Sodišča predložijo pisna stališča v zvezi z ugotovitvami, ki jih je treba za rešitev spora izpeljati iz te odločbe.
- 32 Ni pa sporno, prvič, da obravnavani primer ustreza primeru iz te določbe, in drugič, da so bila zadevna stališča predložena v roku iz navedene določbe, podaljšanem za obdobje zaradi oddaljenosti iz člena 60 tega poslovnika, tako da njihova zavrnitev ne temelji na zamudi pri njihovi predložitvi.
- 33 Iz tega sledi, da je treba dopis sodnega tajnika Splošnega sodišča z dne 6. decembra 2021, čeprav je skop, razumeti, kot da izraža odločitev Splošnega sodišča, da pritožnicama zavrne priznanje statusa intervenientk v zadevi T-263/16 RENV, za katerega menita, da sta ga pridobili po samem zakonu, ker jima je bilo dovoljeno intervenirati v pritožbenem postopku v zadevi C-337/19 P, saj je v dopisu navedeno, da je Splošno sodišče zavrnilo vložitev zadevnih stališč v spis zadeve T-263/16 RENV, ker so navedena stališča dokument, ki ga Poslovník Splošnega sodišča ne določa.
- 34 V tem okviru je treba za to pritožbo, ki v celoti izpodbija navedeni dopis in se med drugim nanaša na nezakonitost zavrnitve Splošnega sodišča, da v spis zadeve T-263/16 RENV vložijo zadevna stališča, šteti, da se z njo ne predlaga razveljavitev izpodbijane odločitve le v delu, v katerem se z njim pritožnicama zavrača priznanje statusa intervenientk v tej zadevi, ampak tudi v delu, v katerem zavrača predložitev zadevnih stališč v spis navedene zadeve.
- 35 Zato je treba zavrnuti trditev Komisije, da je ta pritožba vložena zoper odločitev, ki je Splošno sodišče ni sprejelo.
- 36 Člen 57, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije glede pravice do vložitve pritožbe zoper izpodbijano odločitev določa, da se lahko vsakdo, čigar predlog za intervencijo je Splošno sodišče zavrnilo, pritoži na Sodišče.
- 37 V obravnavanem primeru sicer ni sporno, da Splošno sodišče z izpodbijano odločitvijo ni zavrnilo predloga za intervencijo, saj pritožnici takega predloga pri Splošnem sodišču nista vložili.
- 38 Vendar je treba tudi poudariti, da je obseg odločitve, ki je neločljivo povezana z dopisom sodnega tajnika Splošnega sodišča z dne 6. decembra 2021, da se pritožnicama zavrne priznanje statusa intervenientk v zadevi T-263/16 RENV, podoben obsegu, ki bi ga imela odločitev Splošnega sodišča o zavrnitvi predloga za intervencijo, ki bi ga vložili pritožnici, in sicer, stranka, ki trdi, da bi morala imeti na podlagi člena 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije zaradi svojega interesa glede izida zadeve poseben procesni položaj, bi bila zaradi teh dveh odločitev prikrajšana za vse pravice, povezane z njenim položajem.
- 39 Poleg tega, če je Sodišče menilo, da je pritožba utemeljena, razveljavilo odločitev Splošnega sodišča in mu vrnilo zadevo v razsojanje, od intervenientke v tem pritožbenem postopku, ki meni, da ima po samem zakonu status intervenientke pred Splošnim sodiščem, ni mogoče razumno pričakovati, da bo pri zadnjenavedenem sodišču formalno vložila predlog za intervencijo zgolj zato, da bi lahko na podlagi člena 57, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije zoper odločitev o zavrnitvi navedenega predloga vložila pritožbo.

- 40 Tak predlog bi Splošno sodišče lahko namreč zgolj zavrnilo kot prepozen, saj člen 143(1) njegovega poslovnika v povezavi s členom 79 njegovega poslovnika določa, da je treba predlog za intervencijo vložiti v roku šestih tednov, ki teče od objave obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*, v katerem je bila prvotno navedena vložitev začetne vloge v obravnavani zadevi.
- 41 V tem okviru bi se s tem, da bi se štelo, da intervenientka v pritožbenem postopku v neki zadevi, ki trdi, da ima po samem zakonu status intervenientke pred Splošnim sodiščem, potem ko je bila ta zadeva vrnjena v razsojanje navedenemu sodišču, ne more vložiti pritožbe na podlagi člena 57, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije zoper odločitev Splošnega sodišča, s katero ji je bil ta status zavrnen, zgolj zato, ker Splošno sodišče ni formalno zavrnilo predloga za intervencijo, zadevni stranki odvzelo vsakršno sodno varstvo, ki ji omogoča varstvo procesnih pravic pred Splošnim sodiščem, za katere meni, da jih ima na podlagi člena 40, čeprav je namen člena 57, prvi odstavek, Statuta prav zagotavljanje takega varstva.
- 42 Če bi se navedena intervenientka v pritožbenem postopku upravičeno sklicevala na svoj status intervenientke pred Splošnim sodiščem v zadevi, ki mu jo je vrnilo Sodišče – v tem primeru gre za vprašanje, ki ga je treba rešiti v fazi odločanja po vsebini te pritožbe in ga torej ni mogoče rešiti v fazi presoje njene dopustnosti – namreč ne bi imela na voljo nobenega drugega pravnega sredstva za uveljavljanje procesnih pravic, ki izhajajo iz člena 40 navedenega statuta.
- 43 Tako, prvič, intervenientka v pritožbenem postopku na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije ne more vložiti pritožbe zoper odločitev Splošnega sodišča, s katero ji Splošno sodišče ni priznalo statusa intervenientke v zadevi, ki jo je Sodišče vrnilo v razsojanje navedenemu sodišču.
- 44 V skladu z navedeno določbo se lahko pritožba vložijo proti končnim odločitvam Splošnega sodišča in njegovim delnim odločitvam o vsebinskih vprašanjih ali odločitvam o procesnih vprašanjih glede nepristojnosti ali nedopustnosti.
- 45 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da se z izpodbijano odločitvijo postopek v zadevi T-263/16 RENV pred Splošnim sodiščem ne konča in da se z njo niti delno ne odloča o sporu o glavni stvari v navedeni zadevi.
- 46 Poleg tega, čeprav se z navedeno odločitvijo dejansko končno odloči o procesnem vprašanju v zvezi s statusom intervenientke pred Splošnim sodiščem, se navedeno vprašanje ne nanaša na ugovor nepristojnosti ali nedopustnosti.
- 47 Sodišče pa je razsodilo, da je treba pritožbe, vložene na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije zoper odločitve Splošnega sodišča, s katerimi se končno odloči o procesnem vprašanju, ki je drugačno od procesnih vprašanj, na katera se sklicuje ta določba, zavreči kot nedopustne (glej v tem smislu sklep z dne 4. oktobra 1999, Komisija/ADT Projekt, C-349/99 P, EU:C:1999:475, točki 10 in 11, in sodbo z dne 8. januarja 2002, Francija/Monsanto in Komisija, C-248/99 P, EU:C:2002:1, točka 46).
- 48 Poleg tega je treba poudariti, da Splošno sodišče, kadar odloča o procesnem vprašanju, ki se nanaša na ugovor nepristojnosti ali nedopustnosti, odloči o predlogu stranke za ustavitev postopka, ne da bi odločalo o zadevi po vsebini, zaradi česar je treba omogočiti, da se taka odločitev predloži Sodišču, ne da bi se čakalo na morebitno odločitev o vsebini. Nasprotno pa to ne velja za odločitev, s katero se končno odloči o procesnem vprašanju v zvezi z intervencijo.

- 49 Sodišče je tako menilo, da zoper odločitev, s katero Splošno sodišče ugodi predlogu za intervencijo, ni mogoče vložiti pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije (glej v tem smislu sodbo z dne 29. julija 2019, Bayerische Motoren Werke et Freistaat Sachsen/Komisija, C-654/17 P, EU:C:2019:634, točki 29 in 30).
- 50 To rešitev je treba glede na navedeno uporabiti tudi za pritožbo zoper odločitev Splošnega sodišča, s katero je bilo intervenientki v pritožbenem postopku zavrjneno priznanje statusa intervenientke v zadevi, ki mu jo je Sodišče vrnilo v razsojanje.
- 51 Drugič, vložitev pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije zoper končno odločitev, v kateri zadevna oseba trdi, da ima status intervenientke, navedeni osebi ne more zagotoviti zadostnega sodnega varstva, saj lahko navedeno pravno sredstvo vložijo le stranke pred Splošnim sodiščem, pri čemer uveljavljanje takega pravnega sredstva nikakor ne bi omogočalo ohranitve koristnosti morebitne intervencije pred Splošnim sodiščem, tako da bi se zagotovila njena dopustnost v fazi postopka, v kateri lahko intervencija dejansko prispeva k razpravam pred navedenim sodiščem.
- 52 Glede na navedeno je zoper odločitev, s katero je Splošno sodišče s tem, da je zavrnilo, da bi v spis zadeve, ki mu jo je Sodišče po razveljavitvi njegove odločitve vrnilo v razsojanje, vložilo stališča intervenientke v pritožbenem postopku, ker gre za dokument, ki ni določen v Poslovniku Splošnega sodišča – s čimer tej intervenientki implicitno zanika status intervenientke v tej zadevi – mogoče vložiti pritožbo na podlagi člena 57, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije.
- 53 Dejstvo, da je navedena oseba vložila ničnostno tožbo, katere preučitev je Splošno sodišče prekinilo do odločitve, ki jo je treba sprejeti v postopku, v katerem naj bi imela navedena oseba status intervenientke, v nasprotju s trditvami Komisije ne more preprečiti vložitve take pritožbe zoper odločitev Splošnega sodišča, ki ji ne priznava tega statusa.
- 54 Načelo učinkovitega izvajanja sodne oblasti bi bilo sicer kršeno, če bi bilo tožečim strankam v zadevah, ki so bile začasno prekinjene po tem, ko so bile nekatere zadeve imenovane za „pilotne“ zadeve, dovoljeno intervenirati že samo zaradi te okoliščine (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 10. septembra 2019, Svet/K. Chrysostomides valute Co. in drugi, C-597/18 P, neobjavljen, EU:C:2019:743, točka 19).
- 55 Vendar se ta preudarek na eni strani nanaša na utemeljenost odločitve o zavrnitvi priznanja statusa intervenientke osebi, ki ga zahteva, in torej ni upošteven za presojo dopustnosti pritožbe, vložene zoper navedeno odločitev.
- 56 Na drugi strani, čeprav Komisija v bistvu trdi, da bi dopustnost take pritožbe v praksi omogočala, da se pred Sodiščem izpodbija odločba Splošnega sodišča o prekinitvi postopka v zadevi, čeprav ta ne more biti predmet pritožbe, je treba vendarle poudariti, da bi v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča, s katero bi bil tožeči stranki v zadevni zadevi zavrjen status intervenientke v drugi zadevi pred Splošnim sodiščem, taka odločba o prekinitvi še naprej imela vse svoje učinke.
- 57 Glede na vse navedeno je treba ugovor nedopustnosti, ki ga navaja Komisija, zavrniti.

Vsebinska presoja

Trditve

- 58 Družbi Atlas Copco Airpower in Atlas Copco z edinim pritožbenim razlogom trdita, da je Splošno sodišče dvakrat napačno uporabilo pravo, prvič, ker jima je zavrnilo priznanje statusa intervenientk v zadevi T-263/16 RENV, in drugič, v zvezi z zavrnitvijo vložitve stališč, ki sta jih želeli predložiti glede ugotovitev, ki jih je treba izpeljati iz sodbe z dne 16. septembra 2021, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), v spis te zadeve.
- 59 Na prvem mestu, kot naj bi Splošno sodišče dosledno ocenilo, bi bilo v interesu učinkovitega izvajanja sodne oblasti in neprekinjenosti razprave o sporu, da stranka, če ji je bila dovoljena intervencija v pritožbenem postopku, ohrani status intervenientke v primeru vrnitve zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču po razveljavitvi odločitve navedenega sodišča. Zato naj bi bilo treba pritožnici šteti za intervenientki v zadevi T-263/16 RENV, ne da bi morali pri Splošnem sodišču vložiti predlog za intervencijo.
- 60 Ta rešitev naj bi bila upravičena tudi, kot naj bi izhajalo iz sodne prakse Splošnega sodišča, da bi se navedenemu sodišču omogočilo, da odloči o stroških, kadar jih je Sodišče pridržalo, preden je zadevo vrnilo Splošnemu sodišču v razsojanje. Natančno tako naj bi bilo v obravnavanem primeru.
- 61 Drugič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo, ko je odločilo, da zadevnih stališč ne bo vključilo v spis. Člen 217(1) Poslovnika Splošnega sodišča, ki naj ne bi opredeljeval pojma „stranke v postopku pred Splošnim sodiščem“, naj namreč ne bi izključeval možnosti, da lahko intervenientke v pritožbenem postopku pridobijo status „strank v postopku pred Splošnim sodiščem“ tudi v pritožbenem postopku.
- 62 Komisija meni, da je Splošno sodišče pritožnicama utemeljeno odreklo status intervenientk v zadevi T-263/16 RENV.
- 63 Člen 217(1) Poslovnika Splošnega sodišča naj bi namreč dovoljeval, da pisna stališča po tem, ko je Sodišče zadevo vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču, predložijo zgolj „stranke v postopku pred Splošnim sodiščem“ in ne „stranke v postopku pred Sodiščem“ ali „stranke v pritožbenem postopku“. Člen 1(2)(c) tega poslovnika naj bi podrobneje določal obseg člena 217(1) s tem, da izraza „stranke“ in „stranka“ opredeljuje tako, da se nanašata na „vse stranke v postopku, vključno z intervenienti“.
- 64 Ker naj se pritožnici ne bi mogli sklicevati na status „strank v postopku pred Splošnim sodiščem“, naj bi ugoditev tej pritožbi pomenila vzpostavitev skupine intervenientk *sui generis*, za katero ne bi bilo treba spoštovati niti roka iz člena 143(1) Poslovnika Splošnega sodišča niti pogojev iz člena 143(2) navedenega poslovnika. Če bi bila intervencija takih strank dovoljena, naj Komisija ne bi imela možnosti odgovoriti na stališča, ki so jih predložile. Taka rešitev naj bi v praksi vodila tudi do izogibanja ukrepomčasne prekinitve nekaterih postopkov, sprejetih za določitev in prednostno obravnavo „pilotnih“ zadev.
- 65 Poleg tega naj bi bila sodna praksa Splošnega sodišča, na katero se sklicujeta pritožnici, omejena na dve odločbi, najnovejša od njiju pa je predmet pritožbe, v okviru katere naj bi Komisija izpodbijala, da ima intervenientka v pritožbenem postopku status intervenientke v postopku pred Splošnim sodiščem. Položaj pritožnic naj bi se tudi razlikoval od položaja strank v zadevah, v katerih sta bili izdani navedeni odločbi Splošnega sodišča.

66 Poleg tega naj z rešitvijo, ki jo je sprejelo Splošno sodišče, ne bi bile kršene temeljne procesne pravice strank, saj bi ti lahko intervenirali pred Splošnim sodiščem po postopku, določenem v Poslovniku Splošnega sodišča, če bi spoštovali roke, ki veljajo za ta postopek.

Presoja

67 Člen 1(2)(c) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da izraza „stranka“ in „stranke“, če ni drugače navedeno, v navedenem poslovniku označujeta vse stranke v postopku, vključno z intervenienti.

68 Vendar navedena splošna določba ne določa natančno primerov, v katerih mora Splošno sodišče osebi priznati status intervenientke pred njim.

69 V zvezi s tem členu od 142 do 145 navedenega poslovnika sicer urejajo sistem intervencije pred Splošnim sodiščem z določitvijo pravil o vložitvi predlogov za intervencijo in njihovem preizkusu, vendar ne obravnavajo statusa, ki ga je treba priznati osebam, ki jim je Sodišče dovolilo intervencijo v zadevi na stopnji pritožbe, če je Sodišče menilo, da je pritožba utemeljena, razveljavilo odločitev Splošnega sodišča in mu zadevo vrnilo v razsojanje.

70 Prav tako člena 217 in 218 istega poslovnika, katerih namen je določiti potek postopka in pravila, ki se uporabljajo zanj v postopkih, ki potekajo po razveljavitvi odločitve Splošnega sodišča in vrnitvi zadeve v njegovo razsojanje, ne vsebujeta pravila, ki bi pojasnjevalo status intervenientk v pritožbenem postopku v takih postopkih.

71 V tem okviru je treba opozoriti, da je, kot poudarjata pritožnici, obravnava zadeve Splošnega sodišča po odločbi Sodišča, s katero je bila odločitev Splošnega sodišča razveljavljena in zadeva vrnjena v razsojanje Splošnemu sodišču, nadaljevanje pritožbenega postopka pred Sodiščem.

72 Ta kontinuiteta je izrecno izražena v Poslovniku Splošnega sodišča. Najprej, iz člena 215 tega poslovnika izhaja, da se postopek pred Splošnim sodiščem začne neposredno z odločbo Sodišča, s katero je bila razveljavljena odločitev Splošnega sodišča in mu je bila zadeva vrnjena v razsojanje. Dalje, v skladu s členom 217 navedenega poslovnika začne rok za predložitev stališč o ugotovitvah, ki jih je treba za rešitev spora izpeljati iz odločbe Sodišča, teči od vročitve navedene odločbe. Nazadnje, člen 219 navedenega poslovnika določa, da Splošno sodišče odloči o stroških ne le v zvezi s postopki pred Splošnim sodiščem, ampak tudi o stroških pritožbenega postopka pred Sodiščem.

73 Poleg tega je Splošno sodišče v skladu s členom 61, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, kadar Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, glede pravnih vprašanj vezano na odločitev Sodišča.

74 Zato mora Splošno sodišče ob ponovni preučitvi tožbe na prvi stopnji, potem ko mu je bila zadeva vrnjena v razsojanje, ugotoviti, kakšne posledice za izid spora med strankama ima sodba Sodišča v pritožbenem postopku.

75 Namen predstavitve stališč strank v takem okviru, ki jo dovoljuje člen 217 Poslovnika Splošnega sodišča, je prav to, da se strankam omogoči, da predstavijo svoja stališča glede posledic za izid tega spora in da dopolnijo informacije Splošnega sodišča v zvezi s tem.

- 76 Namen navedene določbe je tako zagotoviti kontinuiteto razprave o sporu pri obravnavi iste zadeve pred sodiščema Unije, tako kot določa člen 172 Poslovnika Sodišča, ki vsaki stranki v zadevi pred Splošnim sodiščem, ki ima interes za ugoditev pritožbi ali zavrnitev pritožbe, omogoča, da pri Sodišču vloži odgovor na pritožbo.
- 77 Na prvem mestu, priznanje Sodišča, da je neka oseba intervenientka, na podlagi člena 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije predpostavlja, da je navedena oseba lahko izkazala interes za rešitev spora, predloženega Sodišču.
- 78 Zato dejstvo, da se intervenientki v pritožbenem postopku zavrne status intervenientke v zadevi pred Splošnim sodiščem, kadar je Sodišče zadevo vrnilo Splošnemu sodišču v razsojanje, povzroči, da se navedeni osebi, ker ta ne more več vložiti predloga za intervencijo pri Splošnem sodišču iz razloga, navedenega v točki 40 tega sklepa, odvzame vsakršna možnost, da predstavi svoja stališča pred Splošnim sodiščem glede posledic, ki jih je treba izpeljati iz odločitve Sodišča, ki pa je vplivala na njene interese.
- 79 Člen 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije poleg tega določa, da se lahko osebe, ki izkažejo upravičen interes, pridružijo „postopku“ (v francoščini: „litige“). Kot pa izhaja iz členov 55 in 56 navedenega statuta, se pojem „litige“ (spor), vsaj v francoskem besedilu, v delu, v katerem se nanaša na spor med strankama, razlikuje od pojma „instance“ (postopek), ki se nanaša na postopek, ki poteka pred sodiščem, ki odloča o sporu.
- 80 Res je, da ni mogoče povsem izključiti, da v nekaterih primerih, zlasti kadar je Sodišče dokončno odločilo o nekaterih vidikih zadeve, preden jo je vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču, intervenientka v pritožbenem postopku nima več interesa za rešitev spora pred Splošnim sodiščem. Vendar navedena okoliščina sama po sebi ne more upravičiti tega, da intervenientki v pritožbenem postopku ne bi bilo mogoče priznati statusa intervenientke v zadevi, ki jo je Sodišče vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču, saj morata sodišči Unije med postopkom preveriti, ali interes, ki je upravičeval intervencijo, še vedno obstaja (glej v tem smislu sodbo z dne 8. julija 1999, Hüls/Komisija, C-199/92 P, EU:C:1999:358, točke od 52 do 55).
- 81 V obravnavani zadevi je bilo, kot poudarjata pritožnici, njunim predlogom za intervencijo pred Sodiščem ugodeno, ker sta imeli interes, da ničnost spornega sklepa *ex tunc* in *erga omnes*, ki jo je razglasilo Splošno sodišče, postane pravnomočna (glej v tem smislu Sklep predsednika Sodišča z dne 15. oktobra 2019, Komisija/Belgija in Magnetrol International, C-337/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:909, točka 17), ta razglasitev ničnosti pa je ravno predmet postopka v zadevi T-263/16 RENV, za katero pritožnici trdita, da lahko v njej upravičeno intervenirata.
- 82 Na drugem mestu, poudariti je treba, da rešitev, ki jo je Splošno sodišče uporabilo v izpodbijani odločitvi, privede do tega, da sta kontinuiteta razprave o sporu v zadevi in obseg učinkov dopustitve stranki, da intervenira pred Sodiščem, odvisna od odločitve Sodišča, sprejete na podlagi člena 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, da samo dokončno odloči o sporu ali, nasprotno, vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 83 Kot je namreč generalni pravobranilec navedel v točki 87 sklepnih predlogov, lahko intervenientka v pritožbenem postopku, kadar Sodišče dokončno odloči o sporu, namesto da zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, svoje trditve uveljavlja pred sodiščem Unije, ki odloča o tožbi na prvi stopnji, medtem ko ji je ta možnost odvzeta, če se zadeva vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

- 84 Na tretjem mestu, rešitev Splošnega sodišča lahko očitno še toliko bolj vpliva na kontinuiteto razprave o sporu pred sodiščema Unije, ker bi morala imeti intervenientka v pritožbenem postopku možnost znova sodelovati – ob spoštovanju pogojev, določenih v členu 40 Statuta Sodišča Evropske unije in upoštevni določbah Poslovnika Sodišča – v postopku pred Sodiščem v primeru pritožbe zoper novo odločitev Splošnega sodišča, sprejeto po tem, ko mu je Sodišče zadevo vrnilo v razsojanje, in bi se intervenientka torej morala v okviru enega samega spora s prekinitvami udeleževati postopkov pred sodišči Unije.
- 85 Na četrtem mestu, poudariti je treba, da člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena ali če je utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu, o stroških odloči Sodišče.
- 86 Iz navedene določbe *a contrario* izhaja, da če je pritožba utemeljena, vendar pa Sodišče zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, prvo ne odloči o stroških.
- 87 V takem primeru mora Splošno sodišče nujno odločiti o stroških pritožbenega postopka, kot je sicer izrecno določeno v členu 219 Poslovnika.
- 88 Zato bi to, da bi bil intervenientki v pritožbenem postopku zavrnen status intervenientke v zadevi, ki jo je Sodišče vrnilo Splošnemu sodišču, pomenilo – če so bili Sodišču predloženi predlogi, naj se drugi stranki naložijo stroški te intervenientke ali naj se slednji naložijo stroški druge stranke – bodisi da teh predlogov sodišče Unije ne bi obravnavalo bodisi da bi moralo Splošno sodišče odločiti o predlogih, ki se nanašajo na osebo, ki ni stranka v postopku pred njim in ki torej svojih trditev v tem postopku ni mogla zagovarjati.
- 89 Točno za to bi šlo v tej zadevi.
- 90 V obravnavanem primeru so namreč Komisija in pritožnici predlagale, naj se plačilo stroškov pritožbenega postopka v zadevi C-337/19 P naloži nasprotni stranki.
- 91 Ker je Sodišče v sodbi z dne 16. septembra 2021, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), pridržalo odločitev o stroških, mora Splošno sodišče, kot trdita pritožnici, pri preučitvi zadeve T-263/16 RENV odločiti o porazdelitvi stroškov v zvezi s pritožbenim postopkom v zadevi C-337/19 P med pritožnicama in drugimi strankami v tem pritožbenem postopku.
- 92 Na petem mestu, trditev, s katerimi Komisija nasprotuje temu, da intervenientkam v pritožbenem postopku prizna status intervenientke v zadevi, ki jo je Sodišče vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču, ni mogoče sprejeti.
- 93 Najprej, čeprav pravila iz člena 143 Poslovnika Splošnega sodišča ne urejajo priznanja statusa intervenientke pred Splošnim sodiščem intervenientki v pritožbenem postopku pred Sodiščem, ni mogoče šteti, da je taka intervencija pred Splošnim sodiščem dovoljena brez vsakršne vsebinske ali formalne zahteve. Sodišče mora namreč zadevni osebi predhodno dovoliti intervencijo pred Sodiščem pod pogoji, opredeljenimi v členu 40 Statuta Sodišča Evropske unije in ustreznih določbah Poslovnika Sodišča.

- 94 Dalje, dejstvo, da navedena rešitev stranki omogoča, da predloži stališča, na katera druge stranke v postopku pred Splošnim sodiščem ne bi mogle odgovoriti, ni pomembno, ker na eni strani Poslovník Splošnega sodišča ne daje na splošno pravice do odgovora na stališča, predložena na podlagi člena 217 navedenega poslovnika, na drugi strani pa člen 217(3) navedenega poslovnika vendarle določa, da se dovoli predložitev dodatnih pisnih stališč, če okoliščine to upravičujejo.
- 95 Nazadnje, v zvezi s trditvijo Komisije, da bi priznanje statusa intervenientke pred Splošnim sodiščem intervenientki v pritožbenem postopku, ki je prav tako tožeča stranka v zadevi, ki jo je navedeno sodišče prekinilo v okviru določitve „pilotne“ zadeve, privedlo do izogibanja navedeni odločitvi o prekinitvi, je treba poudariti, da taka odločitev o prekinitvi ne more povzročiti ovire za dopustitev intervencije navedene tožeče stranke pred sodiščem Unije, če je treba navedeno intervencijo dovoliti na podlagi člena 40 Statuta Sodišča Evropske unije (glej v tem smislu Sklep predsednika Sodišča z dne 15. oktobra 2019, Komisija/Belgija in Magnetrol International, C-337/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:909, točki 14 in 18 in navedena sodna praksa).
- 96 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da člen 40, spoštovanje procesnih pravic, ki so intervenientkam zagotovljene s Poslovníkom Splošnega sodišča, in načelo učinkovitega izvajanja sodne oblasti v okviru usklajenega poteka postopkov pred Sodiščem in Splošnim sodiščem nalagajo, da ima intervenientka v pritožbenem postopku po samem zakonu status intervenientke pred Splošnim sodiščem, če se zadeva vrne v razsojanje navedenemu sodišču, potem ko je Sodišče odločitev Splošnega sodišča razveljavilo.
- 97 V obravnavani zadevi pa ni sporno, prvič, da je bila s sklepom predsednika Sodišča z dne 15. oktobra 2019, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:909), družbama Atlas Copco Airpower in Atlas Copco dovoljena intervencija pri Sodišču v zadevi C-337/19 P, in drugič, da je Sodišče s sodbo z dne 16. septembra 2021, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), razveljavilo sodbo Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2019, Belgija in Magnetrol International/Komisija (T-131/16 in T-263/16, EU:T:2019:91), ter zadevi T-131/16 in T-263/16 vrnilo v razsojanje Splošnemu sodišču, da odloči o nekaterih tožbenih razlogih, predstavljenih v navedenih zadevah.
- 98 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče s tem, da je pritožnicama odreklo status intervenientk v zadevi T-263/16 RENV, napačno uporabilo pravo.
- 99 Zato je treba edinemu pritožbenemu razlogu pritožnic ugoditi in izpodbijano odločitev razveljaviti.

Spor pred Splošnim sodiščem

- 100 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče, če odločitev Splošnega sodišča razveljavi, samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 101 V obravnavanem primeru iz točk od 96 do 98 tega sklepa izhajajo, da imata družbi Atlas Copco Airpower in Atlas Copco po samem zakonu status intervenientk pred Splošnim sodiščem v tej zadevi in imata zato vse pravice, ki izhajajo iz tega statusa, zlasti pravico do predložitve stališč na podlagi člena 217(1) Poslovníka Splošnega sodišča.
- 102 Zato mora Splošno sodišče sprejeti postopkovne ukrepe, ki izhajajo iz navedenega statusa.

Stroški

- 103 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča odloči o stroških, če je pritožba utemeljena in če samo dokončno odloči v sporu.
- 104 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki se na podlagi njegovega člena 184(1) uporablja za pritožbeni postopek, se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov.
- 105 Čeprav Komisija s svojimi predlogi ni uspela, družbi Atlas Copco Airpower in Atlas Copco in Magnetrol International nista predlagali, naj se ji naloži plačilo stroškov. Zato vsaka stranka nosi svoje stroške, nastale v tem pritožbenem postopku.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) sklenilo:

- 1. Odločitev Splošnega sodišča Evropske unije z dne 6. decembra 2021, s katero družbama Atlas Copco Airpower NV in Atlas Copco AB ni bil priznan status intervenientk v zadevi T-263/16 RENV in s katero je bilo zavrnjeno, da se v spis te zadeve vložijo pisna stališča, ki sta jih ti družbi predložili v zvezi z ugotovitvami, ki jih je treba izpeljati iz sodbe Sodišča z dne 16. septembra 2021, Komisija/Belgija in Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), za rešitev spora v navedeni zadevi, se razveljavi.**
- 2. Družbe Atlas Copco Airpower NV, Atlas Copco AB in Magnetrol International NV ter Evropska komisija nosijo vsaka svoje stroške.**

Podpisi